

rerne, at „de maae føle sig aldeles nedbøiede, naar Tanken falder paa den Fremtid, der engang forestaaer dem, naar Alder og Svaghed nøde dem til at trække sig ud af deres byrdefulde Embedsvirksomhed, eller deres Koner og uforsørjede Børn, naar de bortkaldes herfra“. Den samme Erkendelse, som det forrige Udvalg saaledes udtaler, har ogsaa gjort sig gjældende i det Udvalg, der i nærværende Sessjon er blevet nedsat, for at tage det samme Lovforslag under Overveielse. Det erkjender, at der staaer Meget tilbage at virke for Skolelærerstanden; men det erkjender ogsaa, at alt det Meget, som skal gjøres for Skolelærerne i økonomisk Henseende, ikke laader sig afhjælpe og ikke bliver afhjulpet ved nærværende Lovforslag. Udvalget har deelt sig i et Fleertal og et Mindretal, og det er Udvalgets Fleertal, som erkjender, at nærværende Lovforslag vel ikke i Almindelighed forandrer Skolelærernes Kaar, men det formener dog tillige, at det ialtsald aabner lysere Udsigter for ham, naar han bliver gammel. Det er en Sorg i Lærernes Liv, der sjelden eller aldrig sover, der ved Synet af uhykkelige Enker og Børn af Lærere daglig vækkes og holdes vaagen; det er en Tanke, der daglig paatrænger sig Skolelæreren, naar han tænker paa sin Fremtid: Hvad skal der blive af mig, naar jeg bliver gammel, hvad skal der blive af min Kone og mine Børn, naar jeg kaldes bort herfra? Denne Tanke, siger jeg, foruroliger ham daglig. Den kongelige Embedsmands Enke er gennem Pensionsløven sikret en saadan Pension, hvormed hun kan komme ud af det, og idetmindste sikres for trykkende Næringsforger, Haandværkerens Enke kan fortsætte sin Mand's Erhverv, Dagleierens Enke kan gaae paa Arbejde, — det er kun Skolelærernes Enke, der er priisgivet til Nød og Glendighed; thi af en Sum paa 15—20 Rd. Pension er det umuligt for hende at kunne leve. Hvis der derfor kunde gjøres Noget, og jeg troer, og Fleertallet af Udvalget troer med mig, at der kan og bør gjøres Noget for Skolelæreren, navnlig ogsaa for den Tid, naar han bliver gammel, og for hans Enke og Børn, naar han kaldes bort herfra, saa er det ikke mere end en god Gjer-

ning, og dette troer vi vil kunne opnaaes gennem nærværende Lovforslag, som Udvalget med nogle faa Forandringer har indstillet til Thingets Antagelse.

Der er et Mindretal i Udvalget, som ikke kan tiltræde Fleertallets Forslag, fordi, som det siger, Forslagets „Dyphoelse til Lov vilde medføre betydelige Udgifter for Communen, saavel som for Læreren“. Naar man beseer § 1 rigtigt, troer jeg ikke man med Rette skal kunne sige, at man bereder Læreren betydelige Udgifter, og ligesaa lidt troer jeg, at man med Rette skal kunne sige, at man paafører Communen betydelige Udgifter. Der vil, efter Forslaget, maa ske kun være Tale om henved 2000 Rd., der ville falde som Meerudgift paa alle Landets Communer, og, naar denne Udgift fordeles paa de 377,751 Tdr. Hartkorn, der er i hele Landet, saa vil den forsøgede Byrde for Commuenerne omtrent blive $\frac{1}{2}$ ø pr. Td. Hartkorn, og det troer jeg ikke, at man med Mindretallet kan sige at være betydelige Udgifter.

Efter disse almindelige Bemærkninger, skal jeg tillade mig med et Par Ord at omtale § 1, som handler om Skolelærerhjelpekassernes Indtægter, saaledes som de nu foreslaaes. — Det første Punkt af denne Paragraph er blevet omændret af Udvalgets Fleertal, saaledes, at det skulde lyde: „Skolelærernes aarlige Bidrag, hvilket skal ydes med $2\frac{1}{2}$ pCt. af al Indtægt i Korn og Penge. Kornet beregnes efter hvert foregaaende Aars Capitels-taxt. De faste Indtægter, Høitidsoffer og Accidentser, Alt anslaaet i Penge, opgives af vedkommende Lærer efter Middeltberegning af sammes Beløb de sidste 10 Aar.“ Naar man sammenligner denne Redaction med det Tilsvarende, der findes i det oprindelige Forslag, vil man see, at der er foregaaet adskillige Forandringer ved dette Punkt. Det Antal Procenter, der skulde svares af al Indtægt i Korn og Penge, er det samme, som det fra Først af var bestemt, men disse $2\frac{1}{2}$ pCt. af al Indtægt i Korn og Penge svarer omtrent til eller henved hvad der for Diebliffet erlægges af Skolelæreren paa enkelte Steder. Da et Lovforslag om Skolelærerhjelpekasserne var for i Standerforsamlingerne i Roskilde og Viborg